

Lokalitet I: Mjøladalen	
Naturtype (DN håndbok 13-1999):	Boreal regnskog (kystgranskog)
Verdisetting:	Nasjonalt viktig (A)

Området ble registrert av Rein Midteng 05.08.08.

Beskrivelse og verdisetting er basert på egne registreringer.

Lokaliteten ligger øst for jernbanen, nordvest i planområdet og nord for Bakkehaugan. Om lag halve lokaliteten ligger innenfor planområdet. Beskrivelsen gjelder hele området. Verdien av delen som ligger innenfor planområdet er isolert sett også nasjonal da skogtypen er internasjonalt sjelden og at verdiene i de indre deler isolert sett er store. En påvirkning av den indre deler vil kunne få innflytelse på resten, og i konsekvensvurderinger skal også eventuell negativ påvirkning på tilstøtende arealer vurderes. Området avgrenses i vest av jernbanen, i sør av skog på topplatået og i sørvest av skog sør for tilstøtende sidedal, i nord av skog på topplatået og i vest av skog på topplatå. Skog i tilstøtende arealer er ikke undersøkt, foruten skog sørvest for lokaliteten som består av uinteressant skog voksende i storsteinet terreng uten kontakt med marine avsetning. Området er en meget dyp (om lag 120 meter) ravinegranskog på marine avsetninger. Slik skog går også under betegnelsen boreal regnskog eller feilaktig som kystgranskog (iom om det fins andre kystnære granskoger enn boreale regnskoger). Lokalklimaet i ravinen er meget fuktig, noe som legger grunnlaget for de særpregete lavmiljøene man finner i disse skogene. På grunn av den lange gradienten i lisdene, har man en typisk sonering i fra blåbær-skrubbebærgranskog i de øvre lisdene, via lågurt-, -småbregne-, -storbregne til høgstaudegranskog. Av dominante karplantearter nevnes blåbær, hengeving, turt, strutseving, tyrihjel. Andre arter var f.eks skogburkne, mjødukt, bringebær, geitrams, skogsvinerot, gullris, skogsnelle og markjordbær.

Skogen var sterkt dominert av gran. Det var kanskje noe overraskende nesten ikke gråor i området, men dette skyldes trolig mangel på flat dalbunn. Enkelte seljer og bjørker var andre treslag som ble observert. Skogen var biologisk gammel, og det var en del trær med strukturrik barkstruktur, noe som er typisk for trær eldre enn hogstmoden alder. I de ytre deler nærmere jernbanen var skogen tydelig yngre og mer påvirket av tidligere hogster og dermed noe tettere, men den bar fortsatt preg av å være gammel skog. P.g.a. det ustabile jordsmonnet, til dels lang tid siden området er hogd og at foryngelsen for grana er vanskelig i områder dominert av høgstaudevegetasjon, var skogen særlig i de midtre og øvre deler av ravina lysåpen og fuktig, noe som favoriserer de fleste lavarter. Ravina var meget aktiv, dvs. at det var en rekke ferske leirskred som nylig hadde gått i hele området. Det var ikke store mengder med læger, og kontinuiteten i dødt trevirke virket å være dårlig. Det tas forbehold for at mye av de øvre deler av lisdene ikke ble undersøkt. Kontinuiteten i tresjiktet er imidlertid god, og det er dette som er viktig for arts mangfoldet i boreal regnskog. Det ligger allikevel en del dødved gjennom hele lokaliteten, og denne er ofte akkumulert over bekken, noe som gjør at det ikke skal utelukkes at sjeldne arter som f. eks fakkeltvebladmose som nettopp fins på lægre som periodevis oversvømmes kan fins. Undertegnede kan ikke disse artene, og dette er således kun en mulighet. Av interessante arter, ble det funnet skrubbenever og lungenever på grankvister (3 trær hver) samt på stammer av seljer. Vrengearter (*Nephroma* sp.) ble også funnet på seljene. Av hengelav, var gubbeskjegg (NT) spredt og allment forekommende i området. Det ble plukket en del lav som ikke er ferdig sjekket. Noe av dette materialet er trolig trådragg (VU), men dette er ikke bekreftet. Trådragg er knyttet til slike fuktige miljøer, og er tidligere funnet i regionen.

Stort område med den internasjonalt trua skogtypen boreal regnskog, tilsier høyeste naturverdi. På bakgrunn av dette får naturtypen A, nasjonalt viktig.

Lokalitet II: Fisktjørnlia

Naturtype (DN håndbok 13-1999): Slåttemark (slåtteeng).

Viltområde (DN håndbok 11-1996):

Verdisetting: Regional verdi (B)

Området utgjør slåttemarka på det nedlagte gårdsbruket Fisktjørnlia. Området slås fortsatt og virker å være ugjødsla, slike at hele området vest og nord for huset har naturengplanter. Dominerende arter er karve, småengkall, storengkall, nyseryllik, rødkløver. Andre arter er blåklokke, prestekrage, blåkoll, syre sp. og fuglevikke. Det ble ikke observert verken brennesle, mjørdurt, bringebær eller engsoleie og enga er i god hevd.

Stort område med naturengplanter som er i god hevd og uten tegn på kunstgjødsling, tilsier regional verdi B. Området bør undersøkes mht beitemarksopp i soppsesongen.

Beskrivelse og verdisetting er basert på befarings av Rein Midteng august 2008.

Lokalitet III: Indre Steinbekken	
Naturtype (DN håndbok 13-1999):	Rik sumpskog (granskogsdominert).
Viltområde (DN håndbok 11-1996):	
Verdisetting:	Regionalt viktig (B)

Området utgjør de indre og sentrale deler av Steinbekken samt de nederste deler av Tverrbekken. Området utgjør et inntakt daldrag med en flat dalbunn omgitt av bratte lisisider i nord, sør og i øst. I vest grenser området mot flatehogster. Eldre sumpgranskog og litt myr med et visst innslag av gråor og bjørk langs en sakteflytende delvis meanderende bekk på marine avsetninger er sentrale elementer for områdets naturverdier. Skogen er frodig og domineres på flaten av høgstaudevegetasjon som mjørdurt, tyrihjelmskjold og turt i tillegg til en del ljåblom. I lisisidene overtar bregneskog og blåbærskog i de øvre deler.

Skogen er gammel og fuktig med en del strukturgran. Pga de høge urtene, har grana noe problem med foryngelsen, og dette skaper lysåpne forhold, noe som gir plass til lavarter som behøver slike forhold. Det fins spredt med læger og noe gadd, men ikke i store mengder og området har trolig nokså lav kontinuitet av liggende død ved, mens kontinuiteten i tresjiktet virker å være god. Naturverdiene er således knyttet til områdets eldre og produktive lavrike granskoger på marine avsetninger. Området har visse likheter med boreal regnskog, men mangler sentrale arter. Det ble plukket en del lav som kan være trådragg, men dette er ikke artsbestemt ennå. Det vil trolig uansett være riktig å føre området til rik sumpskog da området ikke har godt utvikla raviner selv om det er marine avsetninger.

Av interessante arter vokser lungenever og skrubbenever på gråor og enkelte seljer, Gubbeskjegg (NT) vokser spredt i området og tretåspett (NT) ble sett.

Stort område med gammel og fuktig sumpgranskog på marine avsetninger gjør at området verdisettes som et regional viktig naturtype. Dette er den klart største sumpskogen som ble observert i planområdet, og har klare naturverdier.

Beskrivelse og verdisetting er basert på befaring av Rein Midteng august 2008.

Lokalitet IV: Steinbekkhaugen

Naturtype (DN håndbok 13-1999):	Naturbeitemark
Viltområde (DN håndbok 11-1996):	
Verdisetting:	Regional verdi (C)

Området ligger rett ovenfor vegen som fører til Steinbekkhaugen, og er et område som beites av sau og som trolig i mindre grad er preget av kunstgjødsling. Området ble kun synsbeifart fra vei slik at verdissetingen er noe usikker. Naturengplaner som blåklokke og gulaks ble observert spredt. Undersøkelse av bla beitemarksopp vil gi mer korrekt verdisseting. På bakgrunn til dette gis området verdi.

Beskrivelse og verdisseting er basert på beifaring av Rein Midteng august 2008.

Lokalitet V: Langmyra

Naturtype (DN håndbok 13-1999):	Rikmyr
Viltområde (DN håndbok 11-1996):	
Verdisetting:	Regional verdi (C)

Lokaliteten er ei lita rikmyr beliggende øst for selve Langmyra. Området grenser i sør og øst til veg, i nord mot skog og i vest mot selve Langmyra. Myra er som rikmyrer grasdominert (starrarter). Jåblom fins på hele myra, og det er en god del gulstarr som er en karakterart for rike myrer. I kantene forekommer noe mer høge urter som mjørdurt. Myra er omkransa av gran/bjørkeskog. Området er noe hellende, noe som øker tilgangen på næringsstoffer for plantene. Enkelte orkidearter vokste på myra, men de var avblomstrert og vanskelig å artsbestemme.

Lita rikmyr med typiske arter tilsier at området gis lokal høy verdi-C.

Beskrivelse og verdisetting er basert på befarung av Rein Midteng august 2008.

Lokalitet VI: Langdalen

Naturtype (DN håndbok 13-1999): Rik sumpskog

Viltområde (DN håndbok 11-1996):

Verdisetting: Regional verdi (B)

Området utgjør det markerte daldraget øst for Langtjønna. Området utgjør et inntakt daldrag med en nokså flat dalbunn omgitt av lisdier i nord og sør. I øst grenser området mot hogst og mer ordinær skog. Eldre sumpgranskog og litt myr med et visst innslag av gråor og bjørk er sentrale elementer for områdets naturverdier. Skogen er frodig og domineres av høgstaudevegetasjon som mjørdurt, tyrihjelmskjerm og turt i tillegg til en del ljåblom. I andre deler forekommer mye skogsnelle. Andre arter var myskegras og mjørdurt.

Skogen er gammel og fuktig med en del strukturgran. Pga de høge urtene, har grana noe problem med foryngelsen, og dette skaper lysåpne forhold, noe som gagnar lavarter som behøver slike forhold. Det fins spredt med læger og noe gadd, men ikke i store mengder og området har trolig nokså lav kontinuitet av liggende død ved, mens kontinuiteten i tresjiktet virker å være god. Naturverdiene er således knyttet til områdets eldre og produktive lavrike granskoger. Gubbeskjegg (NT) ble registrert spredt gjennom hele lokaliteten. Området brukes trolig av tretåspett (NT) uten at den ble sett.

Stort område med gammel og fuktig sumpgranskog gjør at området verdisettes som et regional viktig naturtype.

Beskrivelse og verdisetting er basert på befaring av Rein Midteng august 2008

Lokalitet VII: Langtjønnå øst	
Naturtype (DN håndbok 13-1999):	Rik sumpskog
Viltområde (DN håndbok 11-1996):	
Verdisetting:	Lokalt viktig (C)

Området utgjør et nokså flatt daldrag øst for Langtjønnå bestående av sumpskog og til dels rikmyr. Området er en del av tidligere registrert regionalt verneverdig barskogslokalitet. Området er kun sett på avstand og opplysningene er basert på muntlig overlevering fra Espen Dahl, samt eget besøk i området i 1999. Området har trolig store likheter med lokaliteten Langdalen, men er trolig en del mindre.

Rik sumpskog i tidligere registrert regionalt verneverdig barskogslokalitet kombinert med noe usikkerhet mht skoglige kvaliteter, tilsier at området gis lokal verdi (C).